

Sanan ja runon tuoksua 26.5.2008

- *Tahtotila*

TAHDON NÄHDÄ SINUT

Tahdon nähdä illan hämyn,
yön kiehtovan äärettömyyden.

Tahdon nähdä aamun valon,
taivaanrannan liekehtivän kajon.

Tahdon nähdä värien leikin,
auringon häikäisevän palon.

Tahdon nähdä poutapilvet,
sateen,
tuulen ja ukkosen.

Tahdon nähdä myrskyn raivon
ja rakkauden ehtymättömän kaivon.

Tahdon nähdä elämän,
johon kaikki tämä kuuluu.

-Jeesus,
tahdon nähdä sinut!

© Auli Happonen

Evankeliumiteksti: 2. sunnuntai helluntaista, Katoavat ja katoamattomat aarteet

(Toinen vuosikerta): Luuk. 12: 13–21 (1938 käännös)

Niin muuan mies kansanjoukosta sanoi hänelle: "Opettaja, sano minun veljelleni, että hän jakaisi kanssani perinnön". Mutta hän vastasi hänelle: "Ihminen, kuka on minut asettanut teille tuomariksi tai jakomieheksi?" Ja hän sanoi heille: "Katsokaa eteenne ja kavahtakaa kaikkea ahneutta, sillä ei ihmisen elämä riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä ylenpalttisesti olisi". Ja hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin. Niin hän mielti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä teen, kun ei

minulla ole, mihin viljani kokoaisin?' Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvytyeni; ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse'. Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?' Näin käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä."

Sama aihe kuin evankeliumitekstissä rikkaalle miehelle, mutta suuremmassa mittakaavassa eli Babylonille ennustettuna on Johanneksen ilmestyksessä (18:10–11): "he seisovat loitolla kauhistuen hänen vaivaansa ja sanovat: "Voi, voi sinua, Babylon, sinä suuri kaupunki, sinä vahva kaupunki, sillä sinun tuomiosi tuli yhdessä hetkessä!" Ja maanpiirin kauppiaat itkevät ja surevat häntä, kun ei kukaan enää osta heidän tavaraansa,"

Babylon on koko nykyinen länsimainen kauppajärjestelmä. Meillä Suomessakin rakennetaan mammonalle turhuuden temppeleitä, joissa hamutaan kaikenlaisia tavaroita. Jos Jeesuksen toinen tuleminen viivästyy, ja tulevaisuuden vaihdantaloudessa elävät arkeologit joskus tuhansien vuosien päästä löytävät tavaratalojen rauniot, mitä muuta he voivat päätellä kuin että mammona-jumalalle rakennettuja temppeleitä ne ovat. Shoppailuriippuvuus yleistyy vauhdilla. Joku toinen saattaa hamstrata omaisuutta kuten kiinteistöjä tai arvopapereita. Kolmas sortuu työnarkomaniaan, kun mikään aika ei mukamas riitä, että saisi leivän jatkumisen turvattua. Neljäs saneeraa voittoa tuottavasta yrityksestä ulos työntekijöitä, että osakkeenomistajat saisivat vieläkin suurempia voittoja. Viides ei maksa kymmenyksiä tuloistaan, vaikka sanoo olevansa uskova ihminen. Kuudes pihistää eläkerahoistaan lukemalla sanomalehteä katulampun valossa, jotta rahaa säästyisi – niin mihin, voidaan kysyä.

Mitenkäs ensimmäinen käsky kuuluikaan? Toisessa Mooseksen kirjassa (20:2-2) on kirjoitettu: "Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. Älä pidä muita jumalia minun rinnallani." Tai kuten Jeesus asian ilmaisi (Mark 12:29–30): Jeesus vastasi: "Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa; ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi'. Jeesus vie meidät pois synnin maasta, orjuuden pesästä. Muita jumalia ei tule pitää, ei edes mammonaa. Riippuvuudet pääsevät usein epäjumalan asemaan, mikä sekin saa Jumalan murehtimaan. Jaakob kirjoittaa (4:5): Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: "Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka hän on pannut meihin asumaan"?

Toista käskyä rikotaan nykyisin länsimaissa aika harvoin. Kuten muistamme, se kuuluu (2. Moos. 20:4-6): Älä tee itsellesi jumalankuvaa äläkä mitään kuvaa, älä niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa, älä niistä, jotka ovat alhaalla maan päällä, äläkä niistä, jotka ovat vesissä maan alla. Älä kumarru niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka kosten isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen, niille, jotka minua vihaavat; mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua rakastavat ja pitävät minun käskyni. Ehkä emme aina edes muista tätä käskyä, koska kirkko poisti sen jo alkuaikoinaan käskyluettelosta, jotta neitsyt Marian, pyhimysten kuvien ja ikonien rukoilu ja palvonta olisi ollut helpommin oikeutettavissa. Edes Luther ei lisännyt sitä takaisin katekismuksen käskyihin. Kymmenes käsky jaettiin kahteen osaan, jotta edelleen voitaisiin puhua kymmenestä käskystä.

Ei kuulu kulttuuriimme tehdä jotain pikku patsasta, jota palvoisimme kotijumalana. Eräässä TV-dokumentissa näytettiin jossain Etelä-Amerikan maassa oleva epäjumala, joka oli ihmisen kokoinen ja näköinen ommeltu nukke puettuna hienoon liituraitapukuun ja lierihattu päässä. Ihmiset olivat tuoneet kukkia tälle epäjumalalle ja lahjoittivat sille rahaa ja tavaroita oman edun toivossa – jospa se olisi täyttänyt rahaa vastaan toiveita ja rukouksia. Suomessa, esimerkiksi jossain kauppakeskuksessa tällainen epäjumala näyttäisi oudolta – vielä tänään, kahdenkymmenen vuoden kuluttua olevasta tilanteesta emme tiedä. Kotijumalien ja epäjumalankuvien, patsaiden tai toteemien sijaan meillä on tänä päivänä muita epäjumalia, joita palvotaan: usein aineettomia kuten työ, menestys, julkisuus, vapaus kaikista säännöistä ja rajoituksista tai usko tieteseen. Mutta kyllä myös materiaaliset asiat kuten auto, raha, moottoripyörä tai kaunis koti voivat olla epäjumalan kuvina. Riippuvuuksiin liittyviä epäjumalia voivat olla esimerkiksi alkoholi, huumeet, seksi ja efedriinikumalaan tähtäävä kuntoilu. Joku uskoo itseensä ja joku toinen työnantajaansa. "Kenen leipää syöt, sen lauluja laulat" ei ole täysin turha sanonta edes tänä päivänä.

Paljon murehditaan, että olisi tarpeeksi sitä, mikä elämässä nyt onkin saanut epäjumalan aseman. Ja sitten kun sitä on tarpeeksi, murehditaan pelkoa sen menettämisestä. Ei niistä pitempiaikaista onnea koskaan saa.

Raha ei edes rauhoita, vaikka niin yritetään valehdella, päinvastoin se tekee rauhattomaksi. Mutta on tie pois noiden epäjumalien luota, se on Jeesus tie. Se on ainoa tie, joka vie taivaaseen, jos kuolet tänä yönä kuten tuo evankeliumitekstin rikas mies. Jos haluat lähteä tälle tielle, rukoile mielessäsi seuraava rukous.

Rukoillaan. Kiitos Isä Jumala taivaassa että saan luopua epäjumalista ja epäjumalankuvista ja kääntyä Sinun poikasi Jeesuksen seuraajaksi. Kiitos Jeesus että kannoit kaikki syntini ristille ja että saan ne nyt anteeksi. Anna minulle voimaa ja tahtoa olla sinun omasi Jeesus. Pidä Isä Jumala minut tällä valitsemallani rauhan ja rakkauden tiellä. Jeesus juutalaisen nimessä aamen.

Laulu: **Jeesus tie kotiin vie** (Auli; 3:40)

Syynitietä tahdo kulkea mä enään koskaan

Jeesus tie on paljon parempi

Isä aina kuljettaa ja armahtavi lastaan

silloinkin kun meitä kurittaa

Jeesus tie, kotiin vie, sillä tiellä kuljen aina eteenpäin

Jeesus tie kotiin vie en taakse katso käyn taas eteenpäin

Ristiäin kantain mä halki laaksojen

ies kevyt painaa harteitain

liian raskas taakka joskus painaa alas saakka, silloin Jeesus kantaa kanssani mun

Tukesi sanan ja runon tuoksua työlle. Käytä alla olevaa tilisiirtoa.

Yhdistyksen talous pohjautuu vapaaehtoiseen antamiseen. Voit halutessasi tukea tätä Jumalan valtakunnan työtä alla olevalla tilillepanokortilla. Pienikin tuki on tervetullutta. Ole siunattu antaessasi ja anna iloiten kun annat!

Kiitos lahjastasi t. evankelista-aviopari Auli Happonen ja Jaakob.
Lisätietoa palvelutyömme sivuilta www.sananjarunontuoksua.fi.

Saajan tilinumero	440520-275080	TILISIIRTO	Vain kotimaan maksuliikenteessä	
Saaja	Aabrahamin pyhät lapset ry	<u>Viitenumerot:</u>		<u>Viesti:</u>
Maksaja		Yleinen tuki	107	
		Jäsenmaksu	26	
		Evankeliointi	39	
		Matkat	42	
		TV-työ	55	
		Lähetystyö	84	
		CD't, kirjat	97	
Allekirjoitus	_____	Viite		
Tililtä nro		Eräpäivä		Euro